

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 4 серпня 1981 року № 93 (2977) Ціна 2 коп.

Цей зоряний

ЖИВНИЙ ЧАС

ЗМАГАННЯ ЗА ФІЗИКОСМОНАВТА
Л. І. ПОПОВА.

НАСТРІЙ

Агітпробіг закінчився

Вісім агітпробігів, у складі яких були комсомольські лектори, агітатори, пропагандисти, працівники торгівлі, побутової охорони здоров'я, включилися в автопробіг «Жнива-81». Його маршрут пролягав полями Онуфріївського, Голованівського, Новомиргородського, Олександрівського, Устинівського і Компаніївського районів.

Понад 16 тисяч трудівників полів подивилися нові програми агітколективів кіровоградських палаців культури імені Компанійця та імені Жовтня, заводу тракторних гідроагрегатів.

Особливо схвально відгукувалися хлібороби про виконавську майстерність самодіяльних митців клубу держторгівлі (керівник поїзда В. Коротков). 53 рази протягом десяти днів виступали культурміці, щоразу поповнюючи новими фактами, іменами програму «Хвала рукам, що пахнуть хлібом».

На замовлення жнивників виконували пісні солістки агітбригади Л. Іванова та С. Єрмакова.

Умілий підбір сценічного матеріалу, майстерність молодих виконавців забезпечували успіх агітбригади Будинку культури імені Леніна виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» м. Світловодська.

Н. РИЖКОВА.

Сьогодні попереду

КОМБАЙНЕРІВ:
СК-5

Сергій СВЯТЕЛИК з радгоспу імені Димитрова Устинівського району — з площі 320 гектарів зібрав 9579 центнерів зерна.

Анатолій ШАМШУР з колгоспу «Україна» Компаніївського району — на

293 гектарах намолотив 9400 центнерів зерна.

Олександр ПРИЛУЦЬКИЙ з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району — на 327-гектарній площі намолотив 9008 центнерів зерна.

Володимир ШИШМАРЬОВ з колгоспу імені Пархоменка Новоукраїнського району — з площі 290 гектарів зібрав 8670 центнерів зерна.

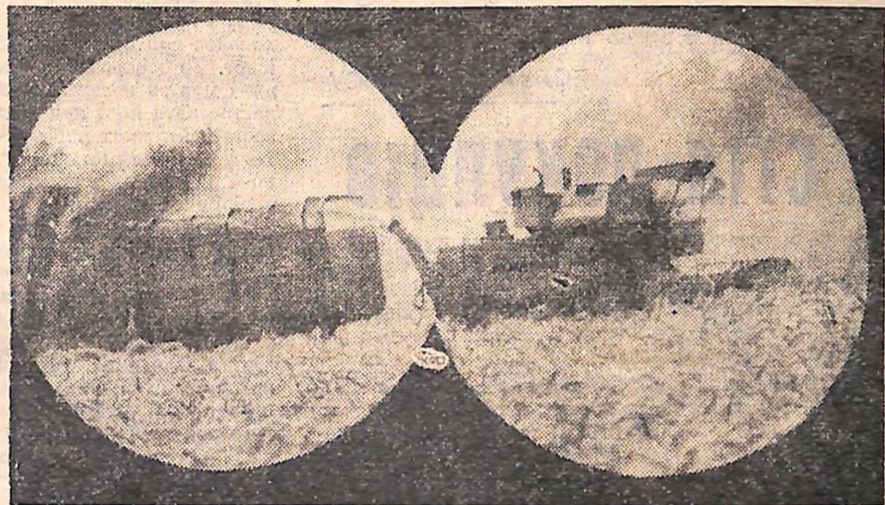
СК-6

Микола БАКУЛЕНКО з

колгоспу «Дружба» Олександрівського району — з 313 гектарів намолотив 10731 центнер зерна.

Олександр ПІДКУЛЬ з радгоспу Перегонівського цукрокомбінату Голованівського району — на 365 гектарах намолотив 10005 центнерів зерна.

Леонід КОМАРОВ з колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району — на 300-гектарній площі намолотив 9525 центнерів зерна.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Останні гектари дозрілих хлібів сьогодні ще хвилюються на вітрі, їм випало часамінець лягти під лафети комбайнів. Насамінець, бо за день—два у господарстві обжинки Обжинки — свято, на якому вшановуватимуть гвардійців цього річниць жнив.

Нинішнього літа на полях Олександрівського міського заводу невтомно працювали вісім комбайнових екіпажів. Для стернового Володимира Семеновича Настоящого ці жнива не перші — друге десятиліття з року в рік він у гарячу пору за кермом.

А от для сина Анатолія хліборобське свято буде найпам'ятнішим: по-справжньому відчув він себе господарем землі нинішнього липня. Вибрав хлопець професію собі далеко не хліборобську (недавно йому вручили диплом про закінчення Дніпропетровського технікуму обчислювальної електроніки), але любов до землі, яку прищепили йому одиосельці, бацьки, кличе. Юнак засвідчив це сумлінною працею.

На знімках: комбайни наближають обжинки; їде хліб в засіки держави; сімейний комбайновий екіпаж — Володимир Семенович і Анатолій Настоящий.

Фото В. ГРИБА.

Контрольний екзамен

Підтримали ініціаторів

ЦК ЛКСМ України схвалив ініціативу комсомольсько-молодіжних колективів Донецької області — провести в серпні місячник найвищої продуктивності праці.

Вісім КМК виробничого об'єднання «Олександрівський вугілля» гаряче відгукнулися на заклик донецької праці.

Першими підтримали шахтарів Донбасу неогорозові переможці соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжної зміни гірників очисного вибою шах-

ти «Світлопільська» (керівник Валентин Нюренберг, групкомсорг Анатолій Шербина), молодіжна зміна екскаваторників розрізу «Морозівський» (керівник Ф. Баранько). Молоді гірники зобов'язалися в серпні видати на-гора сотні тонн надпланового вугілля.

А. РИЖЕНКО,

секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександрівський вугілля».

Ганнівський «телевізор»

Жнива для Новоархангельського району ЛКСМУ, комітетів комсомолу господарств району — дзеркало, в якому видно проведено роботу. Візьмемо для прикладу діяльність «прожектористів». Райком комсомолу поставив перед молодими дозорцями конкретні завдання, і для виконання їх кожен штаб «КП» шукав свої методи. Райкомівці відмовились від дрібної опіки і це активувало діяльність кожного комсомольця.

В колгоспі «Шлях до комунізму», де секретарем Іван Кривенко, до розв'язання цих питань теж підійшли по-своєму. Перед жнивними комітетом комсомолу розробив чіткий план участі молодих хліборобів і особливо дозорців у польових роботах. Вирішили, що крім «Комсомольського прожектора», випускатимуть «Вікно «КП» і сатиричний додаток «Ганнівський телевізор».

Штаб «КП» поставив за мету: разом із висвітленням соціалістичного змагання на жнивках показувати роботу молоді на молочно-варних фермах, інших виробничих дільницях. Це їм вдається.

Докладніше про «Ганнівський телевізор». Ідею випуску цього сатиричного додатку запропонував секретар парторганізації господарства Микола Васильович Гогунець. Не стало спокою в колгоспі недбайливим виробничикам, ледарям, любителям спиртного.

Тракторист Василь Пристінський перехилив чарку в перший день виїзду в поле. А ввечері побачив себе в «Ганнівському телевізорі»: сидить у кабіні трактора і вино дудить. А внизу підпис: «Комсомолец В. Пристінський написав замість того, щоб возити візки із селомою. Поки знайшли йому заміну, потужний СК-6 працював».

Ось друга карикатура — «Три богатирі». Хто ж це? Виявляється, хлопці з колгоспної будівельної бригади, які полюбили «ліці» роботи. Доярка потягла з ферми півлантуха зеленіх

кормів. А вранці слізно просила Василя Крамаря, начальника штабу «КП», зняти її з «телевізора». Бо висить він на найлюднішому місці — на колгоспному току.

Траплялося, що щит із «Ганнівським телевізором» вранці безслідно зникав. Дошкулила така критика!

У штабі «КП» чотири чоловіки — Василь Крамар, Віра Титаренко, Микола Афінець, Віталій Вороничков. Їхня робота не була б такою дійовою, аби не комсомольський актив, не сприяння голови колгоспу М. П. Сінькова, агрономів Д. І. Донченка і та В. М. Шамацького. Чималу допомогу подає дозорцям секретар парторганізації М. В. Гогунець. Разом із членами і штабу він оформляє «Ганнівський телевізор», пише сатиричні вірші. Критика в «телевізорі» дуже оперативна: вранці нашкодив, а ввечері про це знайме все село. Тому й випивок, прогулів у господарстві помітно зменшилось. Разом з тим підвищилась відповідальність кожного комсомольця за свої вчинки.

Вміють у цьому господарстві й відзначити ударну працю. Перехідний червоний вимпел вручають переможцям соціалістичного змагання щодня. Тим, хто особливо відзначився, направляють додому листи-подяки. Щире слово про цих людей обов'язково прочитаєш і в колгоспній співиці «За врожай». Знають у Ганнівці, що на жнивках добре потрудилися комсомольці Анатолій Титаренко, Юрій Крижанівський, учні Олександр Зубар, Юрій Лавринович, сімейний комбайновий екіпаж В. М. Забіяки.

— Децю зроблено, — говорить Василь Крамар. — Нині повним ходом іде підготовка ферм до зимівлі, в незабаром копання буряків. Отож іще більше роботи попереду.

В. САВЕЛЬЄВ.

с. Ганнівка,

Новоархангельський район.

КИРОВОГРАД—ОДЕСА: ЗМАГАЄМОСЯ

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

ПАНОРАМА ЖНИВ

Тривають збирання роботи на хлібному полі Олександрівщини. У всіх господарствах жнива організовані за методом іпатівців — комплексними збирально-транспортними загонами. Комбайн з поля — плуг у борозну. Сьогодні — це основна вимога дня. А вже збирання врожаю, ми не повинні забувати про наступний.

Великий заїв молоді бере участь у життєвому комплексі. Значний внесок у польові роботи роблять родинні скіпажі. З телистою відгукуються про Кроїторів у колгоспні імені Жовтєвої революції Ізмаїльського району. Ось вже другий рік Сидір Сидорович жниве разом зі своїм сином Віктором. Нині цей родинний скіпаж утримує одне з вершніх місць у змаганні комбайнових агрегатів. Не відстає від Кроїторів і інший родинний скіпаж, до складу якого увійшли брати Трохим та Михайло Князи. Молодий Михайло — студент. Та у гарну жниву пору вирішив піти до брата в папарники. Керівництво господарства влячє хлопцеві за допомоги.

Десяти тисячотонного намолоту — таку мету визначив для себе молодий комуніст з колгоспу «Заповіт Леніна» Великомихайлівського району Олексій Шляхта. Його минулорічний показник 900 тонн. Нині Олексій працює разом з братом Михайлом. Комбайном «Колос» вони обмолочують четверту сотню тонн хліба.

У колгоспі імені Карла Маркса Балтського району відзначається на косовиці хлібів комсомольсько-молодіжний комбайновий скіпаж Леоніда Григоровича. Разом з папарником Дмитром Данилюком він пройшов вже понад півтори сотні гектарів.

Найвищою дециною намолоту в Іванівському районі домігся молодий комбайнер Віктор Сидоренко з колгоспу «Батьківщина». Протягом світлового дня було відправлено на колгоспний тік 71 тону відбіркої пшениці. Папарником у Віктора — досвідчений механізатор Павло Федорович Тугай. Перевіз увесь намолот молодий водій Сергій Ткаченко.

У колгоспі імені Мінурина Кілійського району серед кращих водіїв, зайнятих транспортування хліба, називають комсомольця Григорія Осадного. З поля на тік він перевіз майже 400 тонн зерна.

Збирання зернової триває.

ЛІДЕР

Чітко налагоджений життєвий комплекс у колгоспі імені Шевченка Роздільнянського району. Слідом за комбайнами зразу ж ідуть лущильники і орачі. Ділом підтверджують кльборобит господарства свою турботу про врожай-82. Серед механізаторів, зайнятих дискуванням стерні, відзначається комсомолец Ярослав Савчук. Він щодня проходить десять надпланових гектарів.

Ярославу САВЧУКУ вручено вимпел «Комсомольської секри» — обласної молодіжної газети.

ЧЕТВЕРТЬ П'ЯТА,

ТРУДОВА

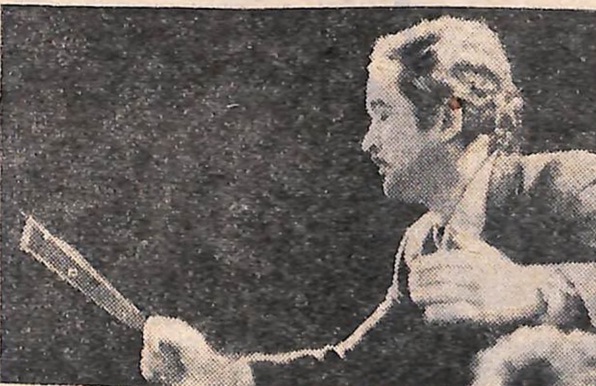
ВЕСЕЛИШЕ, КАНІКУЛИ!

Члени нашого табору праці і відпочинку «Ентузіаст» добре попрацювали на прополюванні городних культур у місцевому колгоспі «Ленінським шляхом». За сумлінний труд правління колгоспу виділило учням кошти для поїздки до міста-героя Севастополя, яку організувало екскурсійне бюро м. Олександрії.

Довга дорога не була для нас нудною. Бо цікавими були розповіді екскурсовода Галини Олександрівни Майстренко. За два дні перебування в Севастополі ми багато побачили і почули про героїчне минуле і прекрасне сьогодення міста-героя.

Веселі і щасливі, з найкращими враженнями ми повернулися додому.

Р. РОЗКА, секретар комітету комсомолу Війнянської середньої школи Олександрійського району.

НАТХНЕННЯ

Фотохудож. В. ГРИБА.

НА СТИЛ ПОКУПЦІВ

Овочевий магазин № 139 знаходиться на вулиці Добровольського. Завідує ним Алла Дмитрівна Єгорова. Магазин один з кращих у комбінаті роздрібної торгівлі № 3. Коли о восьмій відчиняються двері магазину, тут вже все готове до послуг покупців. Обслуговують покупців чітко, швидко, швидко.

Минулорічний план колектив виконав достроково. Такий успіх — результат повсякденних турбот.

План товарообігу виконати до 1 грудня. Продати населенню понад план плодовоовочевої продукції на 100 тисяч карбованців, доставити нинішню вагу овочів і фруктів до 86 процентів.

За виконання цих зобов'язань борються дві комсо-

СЛУЖБА СЕРВІСУ

НОВІ ІМЕНА

914 — СТИЛКИ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ПУТІВОК У ТВАРИННИЦТВО ВИДАЛИ РАЙКОМИ КОМСОМОЛУ ОБЛАСТІ ПРОТЯГОМ ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ.

За молоде поповнення у тваринницьких колективах відповідають комсомольські організації, систематично направляючи на ферми молодь за комсомольськими путівками. На сьогодні добре справився з цим завданням Великомихайлівський райком комсомолу. Тут на ферми району протягом півріччя направлено за комсомольськими путівками 98 юнаків і дівчат.

Відзначився комітет комсомолу колгоспу «Дружба народів» (секретар Галина Галац). Тут поновило колектив ферми 13 чоловік. П новачків прийняли у тваринництво в радгоспі імені Ховренка (секретар комітету комсомолу Павло Колесніков). Дев'ять путівок підписав комсомольський ватажок з радгоспу «Росія» Микола Стародубцев.

Значну роботу по направленню молоді у тваринництво провели комітети комсомолу Болградського, Саратського та інших районів. Чимало закріпилося тут кадрів з тих, хто прийшов на ферму тимчасово на відповідальний період змінів громадської худоби.

Зрозуміло, що робота по залученню молоді у тваринництво повинна ґрунтуватись перш за все на системній цілеспрямованій профорієнтаційній діяльності серед старшокласників. Позитивний досвід у цьому плані є у тарушців. Скажімо, нині під час літніх канікул на ферми радгоспів «Яровський», «Світанок» та інших прийшла велика група застрашних десятикласників. Вони допомагають дояркам, скотарям, а дехто має навіть власні групи корів. Увесь випускний клас Ясківської восьмирічної школи прийшов на літо на ферму радгоспу «Дружба народів» Біляївського району. Слід, щоб досвід цей набув щопайбільшого поширення.

мольсько-молодіжні бригади магазину. У першому кварталі переможцем вийшла бригада Любові Качанової. Цей комсомольсько-молодіжний колектив робить все, щоб покупець був задоволений.

ЖИТТЯ СПІЛКИ

ВЧАТЬСЯ КОМСОРГИ

Щеодавно в комсомольсько-молодіжному таборі «Альбатрос» Одеського обкому комсомолу закінчилися двотижневі табірні збори секретарів комсомольських організацій шкільної організації Одеської області. Різноманітною була програма літніх зборів комсоргів. На заняттях школи комсомольського активу перед ними виступили другий секретар Одеського обласного комітету ЛКСМ України І. Коніський, завідувач відділом пропаганди і культури-масової роботи Одеського обкому ЛКСМУ П. Кривошук, лектор-міжнародник із товариства «Знання» К. Ф. Сидоров.

120 комсоргів шкіль здійснили трудовий десант в радгосп «Шабо» Білгород-Дністровського району. Там вони працювали на підв'язці винограду. В «Альбатросі» Одеської області вшловили рішуче «Ні — війні!». Звернення, яке було прийняте на зборах, надіслано в Комітет захвсту миру.

ЗМАГАННЯ

ДИПЛОМ БРИГАДИРА

Як не старався В. Стрілець бути спокійним, але вгамувати хвилювання не зміг. Уже, здавалося б, не збитурієнт чи першокурсник, а випускник, і все-таки легкий хлопець проходить по тілу від думки, що це державний іспит. Та хвилювання були марними. Бригадир 120-ї, який мав за плечима великий практичний досвід, зміг застосувати його при складанні іспиту з курсу «Організація вантажних робіт». Заслужена оцінка «добре» стоїть у заліковій книжці. Так само впевнено відповідав він і на іспитах з економіки водного транспорту, комерційної експлуатації.

А потім був урочистий для нього і його колег день — вручення дипломів. Відійня В. Стрілець — технік-експлуатаційник. Так записано в дипломі. Таку ж спеціальність одержали ще десять портовиків (це велика частина нинішнього випуску). Серед випускників вечірнього відділення Одеського морехідного училища бригадир 156-ї І. Варениця, докер 162-ї комсомольсько-молодіжної бригади П. Заводовський, диспетчер по залізничних операціях першого району Г. Некрошук, стивідор другого району П. Огаров, інженер відділу праці і зарплати Г. Ханевич, технік по обліку першого району Т. Алексєнко і інші.

Наказом начальника порту всім П портовикам оголошена подяка і видана грошова премія.

ДИСК-ЗАЛ

ПОДИСКУТУЄМО!

Грамотно — це як?

Дорогі друзі!

Давайте заїтаємо до нашого диск-залу, де відбувається... черговий перегляд редакційної пошти.

Стил чергового по диск-залу рясніє листами з прикріпленими до них обліковими картками, що чимось нагадують учнівські зошити. Сам черговий у цьому мить трохи схожий на шкільного вчителя.

Багатозначно подивившись на мене і піднявши вказівного пальця, черговий прорік:

— Моя перша вчителька Людмила Семенівна казала: «Зошит — це дзеркало душі учня». Отож і вдивляюсь у ці листки із шкільних зошитів — хочу розгледіти, що хвилює їх авторів, що в них, так би мовити, на душі...

Пишуть нам любителі пісні з різних міст і сіл області, в основному — дівчата. Пишуть про те, як буває важко роздобути ноти до нових пісень, а нові пісенники потрапляють на полиці книгарень часго з великим запізненням. Пісню ж, що припала до серця, хочеться пошвидше розучити і заспівати на вечорі відпочинку, в агітбригаді...

Дуже полюбилася нашим читачам пісня «Рідний край» М. Мозгового — про це пишуть Алла Побережець з Ульяновки, група учнів восьмої шко-

ОГЛЯД ЛИСТІВ

ли міста Новоукраїнки, В. Кобаль з радгоспу імені Дмитрова Устинівського району. Пісня «Батьківський дім» В. Шаїнського подобається Любі Балацькій з м. Помічної.

— Пісні спраді гарні. Прохання дівчат, певно, постарасмося задоволювати!

— Так, звичайно! І ще одне з цього приводу: мені особисто подобаються самі листи. Тим, що написані грамотно, лаконічно, щиро — це вже свідчить, що захоплюються дівчата не тільки нотною грамотою, а й грамотикою. А ось ще один лист. Прочитаємо його разом...

«Добрий день «Молодий комунар». Спасибі тобі за твій ответ. Бо я твого ответу чекала і до чекалася. «Молодий комунар», ви знаєте адрес, де друкують ці пісні. Якщо знаєте те пожалуста — пошитайте мені лист задрисом і пришліть мені в пісмі».

— Що відповідатимемо? — На жаль, адрес таких ми не даємо. А от пораду дати хочеться: коли напишеш кому листа, то, перш ніж опустити його до поштової скриньки, перечитай ще раз. І виправ помилки.

— Чи не занядто різко? — Різко, але не занядто. Адже лист — це, якщо хочеш, візитна картка то-

го, хто пише. А дехто з наших читачів (хоч таких і не дуже багато) не турбується, щоб вона, ця картка, мала пристойний вигляд. Невже вони і в шкільних своїх зошитах отак недбало пишуть?

— Певно, у твоїх словах є частка істини... Ось одна школярка із села Новороманівки Знам'янського району в своєму листі до редакції допустила аж 25 помилок...

— Стил! А де ж посмішка?

— Та, власне, мені вже не до сміху...

— Розумієш, це так часто пишуть на конвертах наші адресати. А ще — «Лети с приветом — вернись с ответом...»

— «Стил! А де ж посмішка?» — що ж тут поганого?

— Та ніби нічого. Але ж лист — офіційний, до того ж адресований незнайомим людям. Чи ти не згодна?

— Бачу, сьогодні наш диск-зал перетворився на дискусійний. А що, коли ми попробуємо вирішити нашу суперечку з допомогою читачів?

Справді, друзі, що ви думаєте з цього приводу? Чи виправдовує захоплення музикою незнання правил грамотики? Чекаємо листів з вашими думками з цього приводу. Записала Л. ДЕРЕВ'ЯНКО.

АБИТУРІЕНТ-81

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ НА ВИБІР

З кожним роком наші міста і села прирашаються новими спорудами. І приємно відзначити, що майже на всіх будовах міста і області працюють наші випускники. Серед них є орденоносці, бригадирі колективів комуністичної праці. Кращі з кращих занесені на обласну Дошку пошани.

З гордістю згадують у професійно-технічному училищі № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова кавалера ордена Леніна М. С. Воловину з першого повесенного випуску. Нині вона працює бригадиром облицювальників. М. І. Домаченко — майстер виробничого навчання Кіровоградського будівельного технікуму. Вона теж закінчила наше училище. За успішну роботу нагороджена орденом Леніна. В. Х. Кулик, І. В. Степаненко, Г. О. Фрунзе керують бригадами комуністичної праці.

Наш випускник Анатолій Бабич теж очолює комсомольсько-молодіжну бригаду будівельного управління тресту «Кіровоградмашзавбуд». Він — член обкому партії, представляв комуністів Кіровоградщини на XXVI з'їзді Компартії України.

За 23 роки, відколи я працюю старшим майстром МПТУ-2, сотні наших випускників оволоділи в училищі різними спеціальностями. Майже для всіх професій будівельника стала в житті головною.

Нині в розпорядженні учнів чудово обладнані класи, виробничі кабінети. Знання і практичні навички юнаки та дівчата здобувають під керівництвом досвідчених наставників.

Часті зустрічі з колишніми випускниками допомагають майбутнім будівельникам глибше освоїти сутність вибраної професії.

Тож запрошуємо молодь до нашого училища, де кожен може вибрати собі будівельну спеціальність до вподоби.

Г. СОКОЛОВСЬКИЙ.

ПІДЛІТОК І МИ

А У НАС НА ПОДВІР'І

Не відкидаючи з міста, школярі Приморського району Одеси можуть усе літо брати участь у захоплюючих походах, «Веселих стартах», займатись художньою і технічною творчістю. Підручання про їх змістовний відпочинок взяла на себе об'єднаний педагогічний загін членів якого стали понад триста комсомольців вузів і підприємств району.

Ще задовго до початку канікул шефи провели огляд дитячих ігрових і спортивних майданчиків, обладнали нові. За прикладом ініціаторів руху «студенти — дітям» — комсомольців Одеського технологічного інституту харчової промисловості імені М. В. Ломоносова — білці педагогу працювали по вихідних днях у німцатах школяра. Досвідчені педагоги — організатори житлово-експлуатаційних управлінь допомогли їм швидше знайти контакт з дітьми, облюбувати «професію» у педагогів. Так з'явилися серед них вокалі, тренери, керівники гуртка у дитячих спортивно-технічних клубках, де хобі і футбол сусідують з рукоділлям, моделюванням, малюванням. Цікаво проходять у дітей шкільні канікули. Вони вже брали участь у святі «Здрастуй, літо піонерське!», у конкурсах малюнків на асфальті, піонерської пісні, змаганнях дворових команд юних футболістів, тенісистів, волейболістів. Нині діти активно включились у міський оглядово-конкурс «А у нас на подвір'ї».

В. ДЕНИСЕНКО, кор. ПАТАУ.

ТУРБОТА ПРО ЖІНКУ-МАТІР

В Основних напрямках, прийнятих на XXVI з'їзді КПРС, і в постанові ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР «Про заходи по посиленню державної допомоги сім'ям, які мають дітей» як надзвичайно важливе соціальне завдання радянського суспільства виділені заходи з поліпшення здоров'я, праці, й побуту жінок, збільшення державної допомоги сім'ям з дітьми та молодожонам. Серед цілого комплексу нових заходів у цій галузі передбачається надання додаткової допомоги сім'ям у вихованні дітей.

На запитання кореспондента АПН Олени Перченко відповідає начальник Управління з дошкільного виховання Міністерства освіти СРСР Роза Курбатова.

— Як розвивається система дошкільного виховання і яке її значення сьогодні?

— У нашій країні переважна більшість жінок працює або вчиться, успішно поєднуючи материнство з суспільно корисною працею. Така ситуація стала можливою тому, що Радянська держава взяла на себе значну частину турботи про дітей. Один із проявів цієї турботи — широкий розвиток у країні мережі дитячих дошкільних закладів.

Наша система дошкільного виховання не має аналогів у світовій практиці. Її стрижень — суворе науковість у підході до проблем виховання дитини. Цим, до речі, вона істотно відрізняється від популярної в багатьох західних країнах системи так званого «вільного виховання».

Розробку комплексних програм виховання, що включають фізичний, ро-

зумовий, моральний, естетичний розвиток дошкільнят, проводить єдиний у світі Науково-дослідний інститут дошкільного виховання, який був створений при Академії педагогічних наук СРСР близько 20 років тому.

Нині дошкільні заклади — постійно діючі і сезонні — відвідує в цілому понад 16 мільйонів малюнків. З ними працюють більше мільйона вихователів, котрі мають спеціальну педагогічну освіту.

— Цифри, притомки, вражаючі. Однак черги на місця в дитячих дошкільних закладах все ще існують...

— Поки що, на жаль, так. Але мережа дитячих садків та ясел неперпинно розширюється: вже в найближчому майбутньому їх послугами зможе скористуватися кожна сім'я. Зокрема, в одинадцятій п'ятирічці буде збудовано дитячих дошкільних закладів на 2,5 мільйона місць.

— Яке «економічне» навантаження, що у зв'язку з цим несе держава?

— Його незважно підрахувати. Почну з того, що будівництво та обладнання одного місця в яслах та дитячих садках коштує у середньому 1,5 тисячі карбованців. До речі, це значно дорожче, ніж при спорудженні інших громадських закладів, скажімо, шкіл.

Будинки дитячих дошкільних закладів споруджуються за спеціальним типовим проектом відповідно до гігієнічних та педагогічних вимог. Із 180 різних їх модифікацій можна обрати ту, що відповідає в навколишню забудову, відповідає даній місцевості за кліматичними особливостями.

Друга стаття витрат — утримання дітей у дошкільних закладах. Вартість утримання однієї дитини — приблизно 500 карбованців на рік. Батьки компенсують лише п'яту частину цієї суми, причому максимальний розмір їхнього внеску не перевищує 12 карбованців на місяць і не покриває

навіть вартості харчування, отримуваного дітьми. Постановою передбачено підвищити норми витрат на харчування у дошкільних закладах в середньому на 10—15 відсотків. Крім того, багатодітні родини і сім'ї з прибутком на члена сім'ї менше 60 карбованців на місяць звільнюються від плати за сім.

— Чим викликані, що радянські діти в сім'ї, а не в шість років, як у багатьох розвинутих країнах світу, починають вчитись у школі?

— Справа в тім, що у нас школа є другою сходинкою системи народної освіти. Перша ж — дошкільне виховання. Робота з п'яти-шестилітніми дітьми у старших групах дитячих садків спрямована на те, щоб максимально підготувати дитину до школи. Причому не тільки навчити її читати і рахувати (що само по собі дуже важливо), але й підготувати психологічно до майбутніх шкільних занять.

Практика засвідчує, що діти, які прийшли до школи після дитячого садка (таких «випускників» в цілому по країні більше половини, а у великих містах — до 80 процентів), більш розвинені, краще підготовлені до школи, ніж їхні «домашні» ровесники.

До сказаного хочу до-

дати, що і в нас вирішиться питання про перехід до шкільної освіти, починаючи з шестилітнього віку. Цей перехід, очевидно, буде здійснений вже найближчим часом.

— Насільки мені відомо, зараз існує досить велике навантаження на педагогів дошкільних закладів. Погодьтеся, що 20—30 дітей в одній групі на одного вихователя — це багато.

— Так, це також проблема. Вирішувати ми її будемо так: по-перше, у найближчі роки заплановано збільшити кількість педагогічних училищ, і вихователі дошкільних закладів одержать солідне попознення.

Крім того, у зв'язку з тим, що в одинадцятій п'ятирічці впроваджується для жінок-матерів частково оплачувана відпустка по догляду за дитиною до досягнення нею одного року, а також надається право на одержання додаткової відпустки без збереження заробітної плати по догляду за дитиною до досягнення нею півторалітнього віку, а надалі й дволітнього — причому трудовий стаж зберігається, — очевидно, зменшиться попит на «ранні» ясельні групи. Підуть із старших груп до школи шестилітні діти. Це дозволить провести «перегрупнування сил» у дитячих дошкільних закладах, швидше задовольнити попит на них, зменшити чисельність дітей у групах. В результаті і вихователі зможе приділяти кожній дитині значно більше часу.

Люда

У сім'ї вона — найстарша. Вміє усе: шити, вишивати, поратись по господарству, і не згірш за ма-

лочпотоварною фермою № 3 колгоспу «Мир». — Завдяки їй, підміській, доярки і вівчарки, і відпустку мають. Просить уже групу. Найкращу дам. Не підведе дівчина.

З ГЛИБИН НАРОДНОЇ ПЕДАГОГІКИ

Мріє, не зрадь!

ЕТЮДИ ПРО СІМ'Ю СТАВРАТІВ

Гірка. Для Галички і Юрка — позаперечний авторитет. А тут і вони не до кінця зрозуміли її. Щоправда, тепер уже зову в усьому визнають її пріоритет...

Її пророкували технікум, інститут, університет. Звісна ж бо яка! Всім вісім років — на самі лише п'ятирічці. Хвалити, заздрили, радяли...

А вона розгубилася: то ж куди? Вже всі однокурсники роз'їхалися, а вона все ходила щодня з матір'ю на ферму, доїла корів, прибирала. І не поспішала.

«Може, й не слід нікуди зриватися? Подобається мені на фермі...» — не раз думала. Та уявивши, як сприймуть її рішення ровесники, односельчани, вона таки поїхала з дівчатками. Аж у Ленінкаві. У ПТУ текстильниць.

І зову їй пророкували. На «відмішю» ж закінчила, розряд високий. З нормою в першій же день справилася...

А вона вже знала, що їй робити, чого їй хочеться. «Працювати треба з радістю». І, відпрацювавши належний строк, відкинула всі умовляння, Людмила повернулася в село.

Наступного дня була вже на фермі.

— Незамінна людина, — каже про неї А. Ф. Просод, завідувачий мо-

Галиця

...Мама лежала на ліжку, рантом захворіла. Галичка, влетівши в хату напиться води, залякла на порозі. Потому кинулася до матері, припала до гарячої руки.

— Це хворий, не хворий, — кризь сльози благала. — Я за тебе піду на ферму...

І хоч до вечірнього доїння було ще далеко, Галичка прудко подалася до маминій групи. Взяла стільчик, діючишю. Вимпла, як мама, вим'я коровам.

Почала доїти. А дітки такі тоагестні, охопити рукою ніяк не можна... Галичка аж заплакала з досади. І хоч сльози текли рясніше, ніж ціпки молока, продовжувала роботу — одна в корівнику.

Такою, заплаканою, але рішучою, з увертим поглядом і цілим відром молока (від восьми корів), і застали її доярки, що прибігли на вечірнє доїння.

Було їй тоді вісім років. У другий клас ходила.

Коли два роки тому прийшла на ферму, згадували жінки це. Та й тепер, заглядаючи в повну діяни-

що, не раз пожартують: — Від скількох це корів? Від восьми?

— Від однієї, — відповідає. Тепер вона — до свідчена доярка. І тритисяятий рубіж буде її, Галички Ставратів.

Юрко

У мріях, мабуть, кожен хлопчина обов'язково бачить себе на коні. І Юрко не раз уявляв собі таку романтично красиву картину.

Насправді ж не мчав на коні жодного разу. Хоча щодня біля коней. А не мчав, бо шкодує. Трудяги вони... Двадцять їх у батьківій конюшні.

А один — справжній красень. Тільки такий поровніший. Бува, шісто й зарплати не може. Звичайно, крім цього, Юрка.

— Як звать його?

— Білка.

А коли хтось у подвій піднімає брови, — хлопцеві пояснює:

— Та погляньте ж, білий він зовсім, білий-білий.

ЗАПРОШУЮТЬ МАТЕРІВ З ДІТЬМИ

У недавню прийнятій Постанові Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по посиленню державної допомоги сім'ям, що мають дітей» передбачається дальший розвиток в одинадцятій п'ятирічці мережі пансіонатів та інших оздоровчих закладів для сімейного відпочинку.

У передгір'ях Зайліського Алатау, поблизу столиці Казахстану Алма-Ати відкрився новий профспілковий санаторій «Ноктем» («Весна»). Він приймає одночасно 400 дітей з батьками. У новому санаторії з допомогою сучасного медичного обладнання, мінеральних ванн, лікувальної фізкультури і масажу лікують органи дихання, захворювання серцево-судинної системи і опорно-рухового апарату.

Багато дечого зроблено для того, щоб дітям та їхнім батькам було тут добре. При санаторії працює школа, що дає можливість дітям різного віку не припиняти навчання.

На знімку: Світлана МИТЯНА з дочкою Аллою приїхали в санаторій із Семіпалатинська. Настрій у них відмінний. (Фото Е. ШЛЕЯ. (Фотозхроніка ТАРС).)

Юрко щойно закінчив сільську восьмирічку. До будівельного технікуму зібрався. Вже й документи подав. А сам усе вагається: ну як же він без коней? Розривається хлопцеві між любов'ю до них і захопленням конструювати.

— Я вернуся після технікуму в село, — вирішує. — Як Галя, як Люда. І це буде так. Вірять мати. Вивіснений батько.

Мати

— Щаслива ти, Лідіє, в дітях. — Часто кажуть їй жінки. І це для неї найважливіше, дорожче за найвищу нагороду.

Двадцять три роки на фермі. У вільну хвилину не тільки казки читала дітям, а й город полола і прала разом з ними. Отак і виховувала — працюю і теплим словом. Але не збридала повчаннями, не диктувала готових рішень. Навіть коли Людмила до ПТУ зібралася, не перемчала. Хоч і відчувало серце, що це — не найкращий вихід.

Лідія Іванівна вміє цінувати самостійність дітей. Опі Юрка ні разу не просила допомогти. Сам приходив на ферму, доїти швидше від неї... А що, була, хтось із дітей довго шукає свою дорогу, то нічого. «Нім довше шукає, тим більше дорожжизня знайдений буде». Вона рада, що діти серцем і розумом до необхідного доходять.

...Лідія Іванівна взяла коробочку з шафні. Обережно підкріла. Знаки, значки. Нагороди переможців змагань. Ось її. Ось чоловікові — Віктору Григоровича. «Скільки ще треба, щоб повною була? — подумалося їй чомусь. — Без Галички, Людмили і Юркових не обійтись».

Н. ЧЕРНЕНКО. Новоукраїнський район.

ФУТБОЛ
«ЗІРКА»-
«ГОВЕРЛА»-1:0

Рахунок у цьому матчі було відкрито вже на першій хвилині зустрічі. Юрій Касюк...

В. ШАБАЛІН.

Стадіон для трьох мільйонів

Три мільйони учасників такої глибокої спартанади XVII всеосяжної спартанади учнів профтехосвіти...

Найбагатшу колекцію паргород зібрани у фіналі представників команди України...

[РАТАУ].

Два дні на спортивних базах Кіровограда тривали змагання з багатоборства ГПО на приз «Молодого комунара»...

ЦТ (IV програма) 19.00 — Док. телефільм «Три дні, один нуль»...

метання гранат, у швидкості — на бігових доріжках, у силі й витривалості — на кидках.

На знімках: забіг на стадіоні спортклубу «Зірка».

Фото В. ГРИБА.

СЕРПЕНЬ СПОРТИВНИЙ

(Календар змагань, що проходять у Кіровограді)

- 1-2 серпня — першість обласної ради ДСТ «Авангард» з багатоборства ГПО серед цехових команд... 5-6 — першість обласної ради ДСТ «Спартак» — легкоатлетичний крос...

Вівторок

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Телефільм «Синдикат-2», 4 серія, 10.10 — Мотиви Талліна...

УТ

10.00 — Актуальна камера, 10.35 — Концерт соліста Львівського театру опери та балету імені І. Франка...

ЦТ (IV програма)

19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу, ЦСКА — «Арсарат»...

Середа

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Телефільм «Синдикат-2», 5 серія, 10.00 — Мультифільм «Нова нація»...

П'ятниця

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Дітям про звіра, 9.35 — Фільм «Така вона, гра»...

ЦТ (IV програма)

19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу, ЦСКА — «Нефчі» (Вану)...

Четвер

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Телефільм «Синдикат-2», 6 серія, 10.15 — Док. телефільм «Про бурого ведмеда»...

УТ

16.00 — Новини, 16.10 — Концерт, 16.50 — Документальний фільм, 17.20 — Твоя земля, ровеснику...

ЦТ (IV програма)

19.00 — Сільська година, 20.00 — Вечірня казка, 20.15 — Телевізійний музичний...

Субота

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Дітям про звіра, 9.35 — Фільм «Така вона, гра»...

ТБ 3 4 серпня по 9 серпня 1981 року

тава, 17.05 — Док. телефільм «Яна вона — Ганна Іванівна»...

Неділя

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Концерт ансамблю танцю АРСР...

Неділя

ЦТ 8.00 — «Час», 8.40 — Гімнастика, 9.05 — Концерт ансамблю танцю АРСР...

Кіно

- «КОМСОМОЛЕНЬ», 3-9 серпня, «Федора» — 9.50, 11.50, 12.50, 16.00, 18.30, 20.50.

Редактор В. СТУПАН.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА: 316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87...

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу. Друкарня імені Г. М. Дмитроєва видавництва «Кіровоградська правда»...